Eroii trec în nemurire

doar cu un episod la «Mesager» și cu o sumă de bani dăruită familiilor lor

Tot felul de bolșevici și neocomuniști, GKCPiști nepedepsiți încearcă din răsputeri să renască vechiul sistem măcar pe o palmă de pămînt, măcar în cîteva raioane din stînga Nistrului, pentru a-și crea un cap de pod, ca apoi să declanșeze un nou «marș triumfal al puterii sovietice» pe întregul teritoriu al fostului imperiu. Găsindu-și aliați credincioși în alde Șmirnov, Maracuța, Chițac, Andreeva, în alți venetici și trădători de neam, adepții de pretutindeni ai neocomunismului, luptători pentru un nou «viitor luminos», trimit pe plai moldav mercenari și «bolșevici» înarmați pînă în dinți să apere... Ce să apere? Și de cine să apere?

Deseori mă întreb: care au fost cuvintele de binecuvîntare ale mamelor și soțiilor celor veniți să schimbe modul de viață al unui popor suveran, hotarele unui stat independent recunoscut de majoritatea țărilor lumii, să omoare și să terorizeze populația pașnică? De ce în această perioadă grea pentru Moldova membrii diferitelor formațiuni social-politice și social-culturale, ce întrunesc ruși, ucraineni, persoane de alte naționalități nebăștinașe, rămîn în expectativă, în așteptare? Unii tac chitic, zîmbind pe sub mustață, alții nimic nu vor să știe, iar o parte nu se sinchisesc, trăind aici între noi, să-i susțină pe separatiști.

Sînt sigur, agresiunea internațional-comunistă împotriva țării noastre va suferi eșec, se vor lumina și mințile mercenarilor care vor pleca pe la casele cui îi are. Însă pămîntul Moldovei va rămîne pe loc și atunci cum vom convietui cu acei care astăzi ne împușcă? Nu-i ce ascunde, rusofobia, vrem noi sau nu vrem, la amploare și ea poate predomina în viitor datorită servilismului singeros al separatiștilor, cazacilor și altor lepădături adus unui popor mare și, în fond, înțelept cum este poporul rus. Păcat numai că reprezentanții lui, instalați cu traiul la noi, rămîn pasivi, nu dau dovadă de înțelepciunea cuvenită, nu le ajunge curaj să condamne acțiunile consîngenilor lor rătăciți prin Transnistria.

Cu regret, o poziție nu prea înțeleasă ocupă unele mijloace de informare în masă, cum sînt «Nezavisimaia Moldova», «Kișinevskie novosti», în paginile cărora nu găsești articole ce i-ar îndemna pe mercenari să plece acasă, ar condamna terorismul, i-ar învinui pe separatiști de dezlănțuirea acestei agresiuni sîngeroase, atragerea în conflict a militarilor, dezinformarea opiniei publice etc. Aceste ziare și separatiștii, sperie lumea cu unirea, de parcă în sînul «fratelui mai mare» ne-a fost de huzurit.

Indiferența cetățenilor nemoldoveni față de cele ce se întîmplă la Nistru (nu mai vorbesc de susținerea fățișă) toarnă apă la moara separatiștilor, îi încurajează pe mercenari să verse cît mai mult sînge, să omoare la stînga și la dreapta. Mor țărani nevinovați, lucrînd pămîntul, mor copii și femei, cad răpuși de gloanțe fiii neamului nostru ce-și fac datoria întru apărarea integrității Moldovei. Cu regret, cu zi ce trece numărul celor căzuți ca adevărați eroi crește. Și e păcat, e mare păcat, că acești primi eroi ai Republicii Moldova se trec în neuitare fără ca numele lor să fie inscrise în prima pagină a Cărții de Pomenire, fără a li se conferi titlul de Cavaler al Ordinului Ștefan cel Mare și Sfînt.

Fiii Rusiei căzuți în zilele puciului din august 1991 au fost înveșniciți cu titlul de Erou al U.R.S.S., mercenarii și gardiștii căzuți în luptă sînt înmormîntați în centrul Tiraspolului, iar Eroii noștri trec în nemurire doar printr-un episod în programul televizat «Mesager» și printr-o anumită sumă de bani ruseștí devalorizați, dăruită membrilor familiilor lor. Nu-i prea puțin oare pentru niște adevărați patrioți răpuși de gloanțe bandițești în clipele de apărare a Independenței, Integrității, Libertății Țării Moldovei? Meritele Eroilor noștri trebuie apreciate pe măsura măreției acestor trei noțiuni supreme. Cu atît mai mult cu cît unii au lăsat în urma lor copii orfani, uneori fără un unghera propriu, familii neasigurate nesusținute material în acest vremuri de grea cumpănă. Deaceea cred că este strict necesar ca Parlamentul Republicii să elaboreze și să adopte o lege specială — chiar în sesiunea următoare — cu privire la protecția persoanelor ce se află (s-au aflat) pe poziții de apărare, fie polițiști, carabineri sau voluntari, care din îndemnul sentimentului de patriotism, nesiliți de nimeni au stat alături de cei chemați la datorie.

N. ROZLOVAN

or. Chișinău.